ΚΕΦ. η'.

Μὴ ζήτει τὰ γενόμενα γίνεσθαι ὡς θέλεις, ἀλλὰ[1] θέλε γίνεσθαι τὰ γινόμενα ὡς γίνεται, καὶ εὐροήσεις.

ΚΕΦ. θ'.

Νόσος, σώματός ἐστιν ἐμπόδιον· προαιρέσεως δὲ οὔ, ἐὰν μὴ αὐτὴ θέλῃ. χώλανσις, σκέλους ἐστὶν ἐμπόδιον, προαιρέσεως δὲ οὔ. καὶ τοῦτο ἐφ' ἑκάστου τῶν ἐμπιπτόντων ἐπίλεγε· εὑρήσεις γὰρ αὐτὸ ἄλλου τινὸς ἐμπόδιον, σοῦ δὲ οὔ.

ΚΕΦ. ι'.

Ἐφ' ἑκάστου τῶν προσπιπτόντων μέμνησο ἐπιστρέφων ἐπὶ σεαυτὸν ζητεῖν, τίνα δύναμιν ἔχεις πρὸς

CAP. VIII. τὰ γενόμενα. Immo τὰ γινόμενα, ut ed. Meib. Heyn. et Vill. θέλε γίνεσθαι τὰ γινόμενα. Deleo h. l. verbum γίνεσθαι. Nonnulli sic scribunt, ἀλλὰ θέλειν ὡς τὰ γινόμενα γίνεται, et sic ed. Meib.

CAP. IX. σοῦ δὲ οὔ. σοὶ δὲ οὐ scribo cum Vill.

CAP VIII. (*Ed. Wolf. C. 13.*)

Ne quaeras ea quae fiunt quae fiunt, ut fiunt; & fieri ut vis; sed fieri velis: tranquillo vitae cursu uteris.

CAP. IX. (*Ed. Wolf. continuatio C. 13.*)

Morbus, corporis est impedimentum; voluntatis non item, nisi ipsa velit. claudicatio, cruris est impedimentum; voluntatis non item, atque hoc singulis quae incidunt rebus subjice: illas enim alterius cujusdam impedimentum invenies; tui vero nequaquam.

CAP. X. (*Ed. Wolf. C. 14.*)

Quicquid inciderit, memento ad te conversus inquirere, quam facultatem ad illius usum habeas. si quem

πρὸς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. ἐὰν καλὸν ἴδῃς ἢ καλήν, εὑρήσεις δύναμιν πρὸς ταῦτα ἐγκράτειαν. ἐὰν πόνος προσφέρηται, εὑρήσεις καρτερίαν· ἂν λοιδορία, εὑρήσεις ἀνεξικακίαν. καὶ οὕτως ἐθιζόμενόν σε οὐ συναρπάσουσιν αἱ φαντασίαι.

ΚΕΦ. ια'.

Μηδέποτε ἐπὶ μηδενὸς εἴπῃς, ὅτι ἀπώλεσα αὐτό, ἀλλ' ὅτι ἀπέδωκα. τὸ παιδίον ἀπέθανεν; ἀπεδόθη. ἡ γυνὴ ἀπέθανεν; ἀπεδόθη. τὸ χωρίον ἀφηρέθη; οὐκοῦν καὶ τοῦτο ἀπεδόθη; Ἀλλὰ κακὸς ὁ ἀφελόμενος. Τί δέ σοι μέλει, διὰ τίνος σε ὁ δοὺς ἀπῄτησε; μέχρι δ' ἂν διδῷ, ὡς ἀλλοτρίου αὐτοῦ ἐπιμελοῦ, ὡς τοῦ πανδοχείου οἱ παριόντες.

ΚΕΦ.

CAP. XI. Quatuor verba ἡ γυνὴ ἀπεθ. ἀπεδόθ. deſunt in ed. Meib. τὸ χωρίον ἀφηρέθη; ἀφηρέθη ſcribo, absque interrogatione. οὔκουν, οὐκοῦν ſcr. cum Meib. & Vill. deleta interrog. poſt ἀπεδόθη. μέχρι δ' ἂν διδῷ. Alii διδῶται, quod probat Heyne. ἀλλοτρίου αὐτοῦ. ἀλλοτρίων αὐτῶν ed. Vill. prob. Heyn.

quem formoſum formoſamve videris, facultatem ad hæc invenies, continentiam. ſi labor objectus fuerit, tolerantiam invenies: ſi convicium, patientiam. atque ſic adſuetum non te abripient ſecum viſa.

CAP. XI. (*Ed. Wolf. C. 15.*)

Nunquam de aliqua re te perdidiſſe dicas, ſed reddidiſſe. filiolus obiit? redditus eſt. uxor obiit? reddita eſt. prædium eſt ereptum? ergo & hoc redditum. At improbus eſt qui eripuit. Quid id tua refert, per quem is qui dederit repetierit? quamdiu autem habere dederit, tanquam alienæ rei ipſius curam habeto; ut hoſpitii viatores.

CAP.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 Εἰ προκόψαι θέλεις, ἄφες τοὺς τοιούτους διαλογισμούς· Ἐὰν ἀμελήσω τῶν ἐμῶν, οὐχ ἕξω διατροφάς· ἐὰν μὴ κολάσω τὸν παῖδα, πονηρὸς ἔσται. κρεῖσσον γὰρ λιμῷ ἀποθανεῖν, ἄλυπον καὶ ἄφοβον γενόμενον, ἢ ζῆν ἐν ἀφθόνοις ταρασσόμενον. κρεῖττον δὲ, τὸν παῖδα κακὸν
2 εἶναι, ἢ σὲ κακοδαίμονα. Ἄρξαι τοιγαροῦν ἀπὸ τῶν σμικρῶν. ἐκχεῖται τὸ ἐλάδιον; κλέπτεται οἰνάριον; ἐπίλεγε, ὅτι τοσούτου πωλεῖται ἀπάθεια, τοσούτου ἀταραξία· προῖκα δὲ οὐδὲν παραγίνεται. ὅταν δὲ καλῇς τὸν παῖδα, ἐνθυμοῦ ὅτι δύναται μὴ ὑπακοῦσαι καὶ ὑπακούσας, μηδὲν ποιῆσαι ὧν θέλεις. ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐστὶν αὐ-

τῷ

CAP. XII. 1. διαλογισμούς. ἐπιλογισμ. ſcribo. κρεῖσσον γάρ. γάρ ἐστι ed. Meib. 2. οἰνάριον. τὸ οἰνάριον ſcr. cum Meib. et Vill. παραγίνεται. περιγίνεται ſcr. cum Heyn. et Vill. Forſan verum fuerit ſimplex γίνεται. μὴ ὑπακοῦσαι. καὶ μὴ ὑπακ. ed. Vill. καὶ ὑπακούσας. Alii ἢ ὑπακούσας. ἢ καὶ ὑπακ. ed. Vill. ἀλλ' οὐχ &c. Nonnulli καὶ οὐχ. Ego, iſta ad præcedentia referens, ſic ſcribo: μηδὲν ποιῆσαι ὧν θέλεις, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐστὶν αὐτῷ, καλῶς, ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ ᾖ &c.

C A P. XII. (*Ed. Wolf. C.* 16 & 17.)

Si proficere velis, huiusmodi cogitationes miſſas facito: Si mea neglexero, non erit unde vivam: niſi puerum caſtigâro, malus erit. ſatius enim eſt fame emori, mœroris ac metus expertem, quam copiis omnium rerum abundantem animo vivere perturbato. ſatius quoque eſt, puerum eſſe malum, quam te infelicem. A parvis igitur auſpicare. effunditur parum quod habes olei? villum ſurripitur? ſubjice tibi, Tanti vænit perturbationum vacuitas, tanti tranquillitas; gratis vero nihil acquiritur. cum autem puerum vocas, cogita poſſe ipſum non audire; &, ſi audierit, nihil eorum agere quæ velis. at

non

τῷ καλῶς· ὅλως δὲ σοὶ καλῶς· ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ ᾖ, τό σε μὴ ταραχθῆναι.

ΚΕΦ. ιγ'.

Εἰ προκόψαι θέλεις, ὑπόμεινον, ἕνεκα τῶν ἐκτὸς ἀνόητος δόξαι, καὶ ἠλίθιος. μηδὲν βούλου δοκεῖν ἐπίστασθαι. κἂν δόξῃς τισὶν εἶναί τις, ἀπίστει σεαυτῷ. ἴσθι γὰρ, ὅτι οὐ ῥᾴδιον, καὶ τὴν προαίρεσιν τὴν σεαυτοῦ κατὰ φύσιν ἔχουσαν φυλάξαι, καὶ τὰ ἐκτός· ἀλλὰ τὸν ἑτέρου ἐπιμελούμενον, τοῦ ἑτέρου ἀμελῆσαι πᾶσα ἀνάγκη.

ΚΕΦ. ιδ'.

Ἐὰν θέλῃς τὰ τέκνα σου, καὶ τὴν γυναῖκα, 1
καὶ τοὺς φίλους σου πάντοτε ζῆν, ἠλίθιος εἶ·
τὰ-

deletis quatuor verbis ὅλως δὲ σοὶ καλῶς. Verba iſta tenentes Heyn. et Vill. ſic pergunt, ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ μὴ ᾖ (vel, ἵνα μὴ ἐπ' ἐκείνῳ ᾖ) τὸ σὲ ταραχθῆναι.

CAP. XIII. ἀνόητος. Alii ἄνους. δόξαι. δόξας ſcribo. μηδὲν βούλου. καὶ μηδὲν βούλου ed. Vill. προαίρεσιν τὴν σεαυτοῦ. προαίρεσιν αὐτοῦ ed. Meib. τὸν ἑτέρου ἐπιμελ. τοῦ ἑτέρου ſcribo. τὸν θατέρου ed. Vill.

CAP. XIV. 1. Ἐὰν θέλῃς. Ἂν θέλῃς ed. Meib. et ſic rurſus infra ἂν δὲ θέλῃς. τοὺς φίλους σου. σου deeſt in ed. Meib.

non ei tam bene eſt, (tibi vero omnino bene,) ut ipſe efficiat; te non perturbari.

CAP. XIII. (*Ed. Wolf.* C. 18.)

Si proficere vis, perfer ſi ob externas res amens ac fatuus videaris. nihil velis videri ſcite; & ſi quibus eſſe aliquis videare, ipſe tibi diffidito. ſcito enim, non facile eſſe, & voluntatem ſuam naturæ conſentaneam ſervare, & res externas; ſed omnino neceſſe eſſe, ut, qui alterum curet, alterum negligat.

CAP. XIV. (*Ed. Wolf.* C. 19 et 20.)

Si velis liberos tuos & uxorem & amicos, ſemper vivere, ſtultus es. nam quæ in tua poteſtate non ſunt,